

KORDZIK (3) sb m

o jasne.

sg N kordzik (2). ◇ A kordzik (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Dem. od „kord”; *enchiridion Mącz* (3) : Iudyth [...] wyrwiała kordzik/ wciąłła głowę Holofernowi *BielKron* 113v; *Mącz* 103c.

Przen: *Niebezpieczeństwo doczesne* (1) : á nie lękamy fie nic tak frogiego mieczá Páńfkiego/ dáleko nam froszłzy ledá kordzik przytępiony fwiátá tego/ który nam nigdy nie záfzkodzić nie może przed tym frogim mieczem Páná náfzego. *RejAp* 24v.

Cf **KORDEK**

AL